

QUATRE SECUNDARIS PER A UNA PELI

En totes les històries hi ha personatges bons, dolents, còmics i grotescos. Els grotescos no són ni millors ni pitjors que els altres. L'únic que els caracteritza és que facin el que facin, diguin el que diguin, pensin com pensin, en el fons, fan pena. En el repartiment de GUERRA AL PROCÉS, hi ha molts protagonistes grotescos. Per ordre alfabètic són...

1. El Delegat del Govern d'Espanya a Catalunya, interpretat pel senyor Millo, un personatge amb cara de representant de betes i fils, afable per por, callat i traumatitzat per no haver aconseguit demostrar la seva vàlua. Durant el procés, al senyor Millo representa que li donen una gorra i un xiulet i, sobretot, la impunitat que necessitava per poder dir el que pensava sense que tothom se li llencés a sobre. La interpretació és força convincent malgrat que a l'actor novell se li notava un excés de dependència respecte al director. Feia de valent però se'l veia tan cagat com sempre.

2. La Nena pija. No cal dir la intèrpret, però ho farem. És diu Inés Arrimadas i té com a valor curricular afegit, saber parlar català tot i ser de la gloriosa d'Espanya. La

seva és una feina esforçada però reiterativa. Massa gesticulació, massa joc d'ulls com si fos una actriu de cine mut. Recorda una mica a la "malvada" de 101 dàlmates, però fa riure que és el que s'espera del paper que li van donar... no se sap per a què.

3. El President. Un personatge al que no es veu mai. Una mena de fantasma a qui se sent xiuxiuar a vegades però que no acabes d'entendre. Parlen d'ell com M. Rajoy i alguns asseguren haver-lo vist en persona però ja no li recorden la cara. A la peli de GUERRA AL PROCÉS, fa de poder invisible o altrament conegut com a govern plasma. Com és natural en un ésser invisible, no podem jutjar la seva interpretació, però hauria de millorar la dicció. També fa riure i això és bo, sobretot per la canalla.

4. El Rei. De nom Felipe Sexto, com el cantant Camilo. Bona planta. Un encert del Director de Càsting perquè en veure'l qualsevol diria que és un personatge important. Pateix el mateix defecte de dicció que el fantasma M. Rajoy però en ell resulta un avantatge perquè com que vol dir coses serioses i contundents i ho fa

amb cara de pòquer i punys amenaçants, la imatge queda del tot grotesca, com li corresponia per repartiment. Un encert trobar un tipus tan gran per fer de titella. Sembla que va tenir alguns problemes durant el rodatge. A estones patia un canvi de personalitat i es creia realment el rei d'alguna cosa. El tema es va solucionar amb l'arribada de la seva mare que li va donar la raó dient-li que sí, que sempre havia estat el rei de la casa. Va marxar força conformat.

